

Formanden: Heller ikke denne Sag kan behandles i Dag uden med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (K. Pedersen): Hele Udvalget er enigt om de stillede Ændringsforslag, og Lovforslaget i sig selv er jo ret enkelt og let at overse. Jeg mener derfor at gøre Tinget en Tjeneste med at gaa meget let hen over denne Sags anden Behandling, idet ærede Medlemmer, som interessere sig for dette Spørgsmaal, ville kunne læse de Udtalelser, der ere faldne i Landstinget, og Betænkningen derfra. Hvis man skulde gennemgaa dette Spørgsmaal i sin Helhed, vilde det kun blive en Gentagelse deraf. Det blev ved Sagens første Behandling her i Tinget antydet af et æret Medlem, at der maaske kunde være Anledning til at træffe en noget anden Ordning, nemlig, at man i Stedet for at gaa til det, Lovforslaget nu lyder paa, en ny Ordning af Overbestyrelsen for Fængselsvæsenet, oprettede et nyt Departement under Justitsministeriet. Dette Forslag er sammen med andre Ting blevet behandlet i Udvalget, og i den Anledning have vi søgt Oplysninger hos den højtærede Justitsminister. Svaret foreligger i Betænkningen, og efter at Udvalget havde modtaget dette, blev der forhandlet i et Samraad med Ministeren om, hvilke andre Arter af Sager det var, Justitsministeren mente kunde henlægges under Overdirektøren for Fængselsvæsenet. Efter at disse Oplysninger ere indkomne til Udvalget, have vi alle været enige om at tiltræde de Ændringsforslag, der ere stillede af Justitsministeren om at føre Forslaget tilbage til den Affattelse, det havde, da det blev forelagt her i dette høje Ting.

Af de tre Ændringsforslag gaar Nr. 1 ud paa, at Lønnen til Overfængselsdirektøren, som af Landstinget er sat op fra 5,000 Kr. til 6,000 Kr. aarlig som Begyndelsesløn og fra 7,000 Kr. til 8,000 Kr. som Slutningsløn, bliver ført tilbage til det, Lovforslaget i sin Tid lød paa, altsaa henholdsvis 5,000 og 7,000 Kr. Andet Stykke i § 2 anse vi for ganske overflødig og foreslaa derfor under Nr. 2, at det skal udgaa. Ændringsforslag Nr. 3 til § 4 gaar endelig ud

paa at stryge den Bestemmelse, som Landstinget har indført i Paragraffen, at for saa vidt den nuværende Overinspektør for Fængselsvæsenet ikke skulde gaa over i Stillingen som Direktør for Fængselsvæsenet, skulde han have en Aarpenge af 1,500 Kr. Dette har Udvalget ikke kunnet tiltræde, da Stillingen i Forvejen ikke var nogen Embedsstilling, men kun en honorarlønnet Stilling. Med disse faa Bemærkninger skal jeg henstille, at det høje Ting vedtager de Ændringsforslag, som Udvalget her staar enigt om, og som den højtærede Justitsminister har stillet.

Carl Hansen: Ved Sagens første Behandling gjorde jeg mig til Tolk for den Opfattelse, at Sagen burde undersøges i et Udvalg, og det var ud fra den Betragtning, at det muligvis lod sig gøre at udskyde den forandrede Ordning af Centraladministrationen, som Lovforslaget gik ud paa, til et senere Tidspunkt. Dels denne Opfattelse fremhævede jeg og dels den, at naar man gik til Forandringer, vilde man maaske gøre klogest i et oprette et nyt Departement. Med Hensyn til det første Synspunkt maa jeg erkende, at naar en Minister siger, at Centraladministrationen ikke kan besørge det Arbejde, den skal besørge, uden at Forretningsgangen lider derunder, vil det være saa sin Sag at sætte sig imod en af ham foreslaaet ny Ordning. Om den anden Synsmaade, at oprette et nyt Departement under Justitsministeriet, maa jeg sige, at jeg jo godt kan se — og det er ogsaa oplyst for Udvalget — at det vil blive dyrere end den Foranstaltning, der er foreslaaet i Lovforslaget. Den Ordning, der sker ved Gennemførelsen af Lovforslaget, bliver imidlertid noget i Retning af Opretelse af et nyt Departement. Det er ganske vist, hverken med Hensyn til Chefens Lønning eller med Hensyn til de øvrige Rammer et Departement, men i Virkeligheden er det det samme.

Lovforslaget har den gode Side at være den billigste Ordning, der kan være Tale om at gennemføre i Øjeblikket, naar man overhovedet skal have nogen Udvidelse deroppe. Jeg forudser, at naar der er gaaet nogle Aar — men jeg haaber ogsaa, at der skal gaa nogle Aar, inden det skal blive nødvendigt — vil Arbejdet atter forøges, saa man skal gøre et Skridt videre, og jeg vil da antage, at det naturlige Skridt vil blive det, jeg omtalte ved Sagens første Behandling, at man opretter et nyt Departement, d. v. s., at man gør Overfængselsdirektøren,